

Hergebruik van korrelas van huisvuilverbranding

BVDA

Eerder dit jaar vond in Mechelen een studiedag plaats, gewijd aan de problematiek van het hergebruik van korrelas, afkomstig van huisvuilverbrandingsinstallaties, ook bodemas genoemd.

Niet alleen was de behandelde problematiek interessant, ook werd één en ander vernomen over de visie inzake afvalstoffenverwijdering en de eraan verbonden te verwachten initiatieven van het nog nieuwe "groene" kabinet van Minister DUA. Verder in dit artikel wordt weergegeven wat werd gezegd omtrent de korrelas. Eerst wordt een synthese gegeven van wat werd verteld door de laatste spreker op de studiedag, met name de heer W. ANNAERT, kabinetsadviseur van Minister voor Leefmilieu DUA.

De heer ANNAERT gaf een interessante vooruitblik op wat op afvalstoffen-verwijderingsgebied in de komende maanden verwacht mag worden. Het kabinet van Minister DUA is nog nieuw, waardoor het toch wat uitkijken en afwachten was welke prioriteiten gelegd zouden worden.

Volgens de heer ANNAERT is het uitgangspunt van het milieubeleid inzake afvalstoffen zo vlug mogelijk een totaal stortverbod moeten kunnen invoeren. Dit stortverbod moet gerealiseerd worden door de selectieve inzameling maximaal verder uit te bouwen en door de capaciteit van de verbrandingsinstallaties maximaal te benutten. Samengevat zijn de drie kernprincipes dus een maximale nuttige toepassing van afval, het verbranden van de restafval en zoveel mogelijk stortverboden.

Daarbij wordt door het kabinet het probleem onderkend dat bij afvalverbranding nog steeds een aanzienlijke restfractie achterblijft onder de vorm van korrelas en vliegas. Het mogelijke hergebruik van de bodemas was precies het thema van de studiedag. Specifiek hierover stelt de kabinetsadviseur dat de bodemas zoveel mogelijk moet hergebruikt worden door de nuttige toepassing mogelijk te maken. Hij verduidelijkt nochtans onmiddellijk dat het principe van de nuttige toepassing en de kwalificatie van afvalstoffen als secundaire grondstoffen niet misbruikt mag worden door al te lichtzinnig met afvalstoffen om te gaan of door de afvalstoffenwetgeving te omzeilen. Zo vindt hij de toepassing van bodemas slechts mogelijk indien het om kwaliteitsvolle toepassingen gaat. Voor bodemas moet het dan gaan om niet-vormgegeven toepassingen. Bij vormgegeven toepassingen wordt immers direct op het verdunningseffect (menging met o.a. cement) gerekend.

De heer ANNAERT stelt dat tegen midden dit jaar het VLAREA volledig zal worden herwerkt. Laagwaardige toepassingen van afval zullen worden uitgesloten. Voor bodemas is de betrachting te komen tot granulaten die voldoen aan de normen en die gebruikt kunnen worden op dezelfde wijze als primaire grondstoffen.

Eén en ander zal gestuurd worden via de heffingen die ook nog dit jaar grondig herbekeken zullen worden.

Voorgaande principes zijn duidelijk erg mooi. Wie de VLAREA-lijst leest stelt evenwel onmiddellijk vast dat er bijna geen afvalstof meer te vinden is die niet als secundaire grondstof hergebruikt kan worden. Eén frappant voorbeeld is vliegas van huisvuilverbrandingsinstallaties. Hoewel zwaar beladen met zware metalen komt de afval toch voor in de VLAREA. Het lijkt op heden

ondenkbaar dat er een toepassing zou zijn waarbij vliegass terug in de natuur kan worden gebracht zonder gebruik te maken van het verdunningsprincipe en rekening houdend met het principe van duurzame ontwikkeling, d.w.z. dat men er zeker van is dat onze kinderen later niet met veel moeite de verspreide afvalstoffen zullen moeten opsporen en vooralsnog verwijderen.

Het bovenstaande lijkt des te pertinent nu op de studiedag bleek dat er in Vlaanderen, met de bestaande normen, zelfs voor bodemas geen enkel hergebruik mogelijk is.

Geen enkele firma of instantie kan een werkwijze voorleggen waarbij als resultaat de verwerkte bodemas aan de normen voldoet. Inzake totale samenstelling overschrijdt het kopergehalte in de bodemas in Vlaanderen de norm met een factor 3 tot 30; het zinkgehalte met een factor 2 tot 5 en het lood met een factor 3 (het voorgaande bleek uit de tabel die door de heer K. VRANCKEN werd gepresenteerd als deeltmakend van een VITO-studie). Het uitloogbare gehalte aan koper overschrijdt de norm met een factor 6 tot 25; voor lood en zink worden soms overschrijdingen vastgesteld (gegevens eveneens uit de voormelde VITO-studie).

De oplossingen die op de studiedag aangeboden werden zijn dan ook veelal buitenlandse (HEROS-ROOSEDAAL in NEDERLAND; Groep CCU in DUITSLAND; SOLVAY in FRANKRIJK).

INDAVER en VALOMAC erkennen dat koper een kritische factor is maar wensen de bodemas toch te gebruiken in Vlaanderen. Het procédé van VALOMAC bestaat uit het bijvoegen van een bindmiddel om het koper te immobiliseren, terwijl het product een niet-vormgegeven bouwstof blijft. Voldoen aan de norm zou op deze wijze kunnen, zij het tegen een vrij hoge prijs.

Het blijft afwachten hoe een "groen" kabinet zal optreden tegenover deze problematiek. Het lijkt nochtans een delicaat dossier. Ofwel blijft de Minister bij de strenge normen, waardoor hergebruik van bodemas in Vlaanderen zeer duur wordt, ofwel "versoepelt" de Minister de normen. Niet echt een comfortabele keuze voor een groene Minister.

Ongetwijfeld leert het nieuwe VLAREA waarvoor wordt geopteerd ons meer.

□